

**Ц. Д. Н. А
Ю В Е Н Т Ч Е**

12. X. 1960

СПОРТЪТ В СЛУЖБА НА МИРА

След грандиозната мирна среща между младежите от цял свят на XVII олимпийски игри, нова мирна, радостна битка вълнува хиляди зрители и спортисти. Шестият турнир за купата на европейските шампиони вече обединява по стадионите на Европа в общи пориви, чувства и мисли хиляди любители на кръглата топка, десетки състезатели. Престъпните опити на реакционни физкултурни и спортни ръководители, на мракобеснически привърженици на теорията, че „спортът е война“ и „войната е спорт“ да провалят това голямо спортно събитие за Европа се провалиха окончателно. Само за няколко години състезанията за купата на европейските шампиони се превърнаха в едно непринудено и естествено средство за сближаване на европейските спортисти, за създаване на истинска дружба между тях.

Не случайно най-големият факлоносец на идеята за мира и мирно съвместно съществуване между народите в наше време Н. С. Хрущов се обърна към участниците на XVII олимпийски игри с думите: „В наши дни, когато главна грижа на човечеството е запазването на мира, спортистите трябва да заемат достойно място в разрешаването на тази благородна задача.“ Спортистите и спортните деятели са заинтересовани от мирното съвместно съществуване. Само в условията на мир те могат спокойно да отдадат своите сили и знания, да се занимават от сърце с любимия си спорт.

В нашата страна са провеждани редица големи международни състезания и първенства. Стотици спортни деятели, спортисти и спортни журналисти, отровени от пропагандата на студената война, са идвали в родината ни с предубеждение и страх. Но те веднага са се стопявали от искрения прием, който във всички случаи им е бил оказан от цялата наша спортна общественост. Вдъхновените слова на министъра на Народната отбрана, армейския генерал Иван Михайлов, казани на световното първенство по парашутизъм, проведено наскоро у нас: „Най-добрият вятър за парашутистите, както и за всички други видове спорт, това е вятърът на добрата воля, а там, където съществува добра воля — там ще има разбирателство, дружба и благородни състезания“, изразяват и чувствата, които вълнуват сега, в навечерието на срещата-реванш ЦДНА — Ювентус хилядите любители на кръглата

До днес ЦДНА е играл общо 87 между-народни срещи. От тях: спечелени 49
загубени 16
равни 22

При голяма разлика 220/126

Състезатели, участващи в отбора на ЦДНА 1960/1961 година

ВРАТАРИ:

1. Георги Спириев Найденов, роден 1931 г., висок — 1.78, тежък — 76 кг, майстор на спорта
2. Петър Григоров Петров — роден 1941 г., висок — 1.76, тежък — 65 кг
3. Христо Асенев Андонов — роден 1932 г., висок — 1.79, тежък — 76 кг

БРАНИТЕЛИ

4. Кирил Манолов Ракаров — роден 1932 г., висок — 1.77, тежък — 75 кг, майстор на спорта
5. Манол Томов Манолов — роден 1925 г., висок — 1.75, тежък — 75 кг, заслужил майстор на спорта
6. Никола Димитров Ковачев — роден 1934 г., висок — 1.76, тежък — 75 кг, майстор на спорта
7. Стоян Захариев Кошев — роден 1937 г., висок — 1.76, тежък — 74 кг

ПОЛУЗАЩИТНИЦИ

8. Петър Димитров Алексиев — роден 1930 г., висок — 1.70, тежък — 68 кг
9. Панталей Костадинов Димитров — род. 1940 г., висок — 1.77, тежък — 68 кг

Отборът на ЦДНА — 1960 г.

Отляво надясно: Кр. Милев, Ст. Божков, Найденов, Андонов, Петров, Ракаров, Манолов, Кошев, Ковачев, Алексиев, Димитров, Ранков, Цанев, Панайотов, Колев, Якимов, Романов, Кръстев и Мартинов

10. Панайот Митев Панайотов — роден 1930 г., висок — 1.78, тежък — 75 кг, майстор на спорта

НАПАДАТЕЛИ:

11. Иван Александров Ранков — роден 1940 г., висок — 1.68, тежък — 61 кг
12. Димитър Николов Якимов — род. 1941 г., висок — 1.77, тежък — 70 кг
13. Никола Димитров Цанев — род. 1939 г., висок — 1.74, тежък — 67 кг
14. Иван Петков Колев — роден 1930 г., висок — 1.68, тежък — 67 кг. — заслужил майстор на спорта.
15. Васил Романов Ташков — роден 1938 г., висок — 1.74, тежък — 67 кг
16. Антон Кръстев Атанасов — род. 1940 г., висок — 1.77, тежък — 72 кг
17. Богомил Мартинов Мартинов — роден 1937 г., висок — 1.79, тежък — 75 кг
18. Борис Атанасов Гаганелов — роден 1941 г., висок — 1.78, тежък — 72 кг

ТРЕНЬОРИ:

Заслужил треньор, заслужил майстор на спорта Крум Милев
Заслужил майстор на спорта д-р Стефан Божков

КАПИТАН:

Панайот Митев Панайотов, майстор на спорта

10 ГОДИНИ

Десет години републикански първенец! Това е достатъчно, за да се видя славният път, който е изминал футболният отбор на ЦДНА.

Още в началото на своето съществуване, когато бе поверен на опитния Крум Милев, отборът на ЦДНА бе колектив от талантиливи състезатели, от снажни, бързи и технични футболисти. Появи се нов начин на игра, игра със смяна на местата, с бързо овладяване и точно подаване на топката, с офанзивни полузащитници и находчиви нападатели. Скоро играта на ЦДНА стана стил за българския футбол, а колективът му — школа

за израстване на нови талантиливи футболисти.

Пред майсторството на армейските футболисти са отстъпвали от цял свят. За дълго ще се помнят възмущащите срещи с такива светила, като „Спартак“ и ЦСКА (СССР), „Расинг“ (Франция), „Ротвайс“ (ГФР), „Челси“ и „Лутън Таун“ (Англия), „Атлетико“ и „Барселона“ (Испания), „Партизан“, „Црвена звезда“ и „Динамо“ (Югославия), „Динамо“ и ЧЧА (Румъния), „Хонвед“ (Унгария), „Дукла“ (Чехосл.) „Насионал“ (Уругвай) и др.

От историята на изминалите десет години винаги ще се учат мла-

НАЧЕЛО

дите футболисти. Тя започва със състезатели като Н. Чакмаков, Б. Трънков, Ст. Минев, Г. Василев, Ст. Геренски и други. Между тях тогава са и Ст. Божков, М. Манолов, Д. Миланов. Пожъсно в отбора постепенно се преливат представителите на едно по-младо поколение футболисти — Панайотов, Ракаров, Янев, Стоянов, Колев. Притокут на нови сили продължава с Найденов, Андонов, Ковачев и най-младите, на които днес принадлежи бъдещето — Петров, П. Димитров, Цанев, Мартинов, Кръстев, Кошев, Ранков, Якимов и др.

М. с. Г. Найденов е на своя пост

Класирането

КЛАСИРАНЕТО В РЕПУБЛИКАНСКОТО ПЪРВЕНСТВО ПО ФУТБОЛ ОТ ОСНОВАВАНЕТО НА ЦДНА ДО ДНЕС

- 1948 г. — 1. ЦДНА, 2. „Левски“.
- 1949 г. — 1. „Левски“, 2. ЦДНА, 3. „Локомотив“ (Сф).
- 1950 г. — 1. „Левски“, 2. „Строител“ 3. ЦДНА.
- 1951 г. — 1. ЦДНА, 2. „Спартак“ (Сф), 3. „Динамо“.
- 1952 г. — 1. ЦДНА, 2. „Спартак“ (Сф), 3. „Локомотив“ (Сф).
- 1953 г. — 1. „Динамо“, 2. ЦДНА, 3. ВМС.
- 1954 г. — 1. ЦДНА, 2. „Ударник“, 3. „Локомотив“ (Сф).
- 1955 г. — 1. ЦДНА, 2. „Ударник“, 3. „Спартак“ (Вн).
- 1956 г. — 1. ЦДНА, 2. СКНА (Пд), 3. „Динамо“.
- 1957 г. — 1. ЦДНА, 2. „Локомотив“ (Сф), 3. „Левски“.
- 1958 г. — 1. ЦДНА, 2. „Левски“, 3. „Спартак“ (Пл).
- 1958 — 59 г. — 1. ЦДНА, 2. „Славия“, 3. „Левски“.
- 1959 — 60 г. — 1. ЦДНА, 2. „Левски“, 3. „Локомотив“.

	общо	победи	равни	загуби	голова разлика
Срещу „Левски“	25	12	7	6	44 : 23
Срещу „Локомотив“ (Сф)	21	12	8	1	48 : 15
Срещу „Славия“	21	12	4	5	27 : 21
Срещу „Строител“	4	2	2	0	7 : 4
Срещу „Спартак“ (Сф)	12	5	4	3	24 : 12
Срещу ВМС	15	8	4	3	26 : 10
Срещу „Спартак“ (Вн)	19	15	3	1	52 : 18
Срещу „Богев“ (Пд)	15	10	5	0	30 : 4
Срещу „Спартак“ (Пл)	17	7	9	1	19 : 9
Общо :	149	83	46	20	277 : 116

▲ ▲ ▲ ▲
РАВНОСМЕТКА НА СРЕЩЕТЕ НА ЦДНА С ОТБОРИТЕ КЛАСИРАНИ ДО 3-ТО МЯСТО В РЕПУБЛИКАНСКИТЕ ПЪРВЕНСТВА ЗА ПЕРИОДА 1948—1960 Г.

Една характерна акция на м. с. П. Панайотов

ЗА ШЕСТИ ТЪТ

ПО ФУТБОЛНИТЕ ТЕРЕНИ НА ЕВРОПА

Футболният турнир за Купата на европейските шампиони е едно хубаво начинание, което води своето начало от 1955 г. и все повече се утвърждава като най-популярната спортна проява на стария континент. В него ежегодно си дават среща най-силните единадесеторки, първенци на своите страни, които най-добре олицетворяват ръста на европейския футбол. Интересът към тази проява се увеличи още повече, след като тази година бе уреден и мач между първенците-клубове на Европа и Южна Америка за купата на световното първенство на клубовете. Нейн носител за първи път стана безспорния победител от всички досегашни турнири за купата на европейските

шампиони — отборът на „Реал“ — Мадрид.

В тази голяма футболна проява за пети път ще участва и първенецът на нашата страна — ЦДНА. Като изключим петократния носител на купата — „Реал“, армейските футболисти са единствените, които фигурират за пети път в листата на кандидатите. За първи път те стартираха в турнира през 1956 г. със срещата с „Динамо“ (Букурещ), срещу когото завоюваха блестяща победа с общ резултат от двата мача 10:4. В следващите мачове обаче ЦДНА бе елиминиран, макар и трудно, от „Црвена звезда“ (Белград) с 3:1, 1:2. На следващата година армейците имаха за противник първенеца на

Пред вратата на „ФК Барселона“ — 1959 год.

З. м. с. Колев е неударжим

Унгария — „Вашаш“. В София ЦДНА, въпреки подчертаното си надмощие, победи само с 2:1 и след загубата си в Будапеща, с 1:6, напусна борбата.

През 1958 г. нашите футболисти бяха изправени отново пред трудно изпитание. Те трябваше да преодолеят съпротивата на отличния испански отбор „Атлетико“ (Мадрид). Мнозина футболни капацитети предвиждаха лесна победа на испанските футболисти, но още в първата среща, състояла се в Мадрид, всички измениха мненията си. След интересна борба „Атлетико“ успя да победи само с 2:1. Авансът от един гол бе ликвидиран в София и това наложи изиграване на трета среща на неутрален терен.

След драматична борба в Женева, в която българите бяха явно по-добрия отбор, благодарение на при-

страстието на съдията Мелле и грубостите на испанците, ЦДНА и този път бе отстранен твърде рано от борбата.

Не бе по-щастлив нашият жребий и през миналата година. Отново противник ни бе испански отбор, този път първенецът на страната „Барселона“. В София българските футболисти играха прекрасно и завършиха наравно с един от най-добрите професионални отбори в света, но в Барселона трябваше да отстъпят пред противник, който по-късно разгроми първенците на Италия и Англия.

През тази година ЦДНА отново се включи в борбата. В първата среща от предварителния кръг нашите футболисти загубиха от „Ювентус“ с 0:2 и сега ще трябва да положат максимални усилия за да си осигурят по-нататъшното участие в турнира.

„Ювентус“ при спечелване за 10-ти път първенството
на Италия: (отляво- надясно)

Първи ред: Николе, Стаквин, Бовинерти, Чарлс, Сивори,
Стиванели

Втори ред: Монтико, Емоли, Ферарио, Коломбо, Турки,

Трети ред: Балди, Коради, Гардзена, Патруко

Четвърти ред: Внола, Матрел

ЮВЕНТУС

„Ювентус“ е един от най-големите италиански професионални отбори. Основан е през 1897 г. в Торино от група ентузиастични студенти. За пръв път участва в първенството на Италия през 1900 г., а пет години по-късно става шампион на страната. От тогава той е печелил още 10 пъти шампионата, което представлява своеобразен рекорд в Италия. Особени успехи по-късно „Ювентус“ през периода от 1930 до 1935 година, когато пет последователни години беше първенец. Тогава и

италианският национален отбор, който през 1932 г. стана световен шампион се комплектуваше изцяло от „Ювентус“. Там се прославиха известните футболисти Комби, Розета, Калигарис, Ферари, Орси, Фони, Рава и други.

Сега „Ювентус“ е клуб на най-богатия човек в Италия — собственикът на автомобилния концерн ФИАТ — Умберто Аньелли. След втората световна война, когато в Италия започнаха да „внасят“ прочути футболни звезди от скандинавските страни и Южна Аме-

рика, „Ювентус“ не захъсна да подсили нападенията си. Останалите отбори трудно можеха да му конкурират, защото той никога не изпада във финансови кризи и определя максимални премии на играчите си. Затова мечтата на всеки професионален футболист в Италия е да играе в „Ювентус“.

През 1957 г. ръководството на отбора постави основите на днешния отбор. От Великобритания бе закупен най-скъпо платения футболист Джон Чарлс — еднакво добър като централен напа-

дател и централен защитник, от Аргентина лявата свързка Омар Сивори, а също така и младата надежда на италианския футбол — Николе. На следващата година отборът засили отбраната си, като закупи националът Червато от „Фиорентина“ и левия защитник Сарти.

През миналата година Ювентус спечели без много усилия първенството на Италия, като остави зад себе си на почетно разстояние следващите го „Милан“ и „Фиорентина“.

СЪСТЕЗАТЕЛИ ОТ ЮВЕНТУС

ВРАТАРИ:

1. Матрел — род. 1937 г. — висок — 1.82, тежък — 71 кг
2. Вавасори — род. 1934 г. — висок — 1.79, тежък — 74 кг
3. Романо — род. 1931 г., — висок — 1.84, тежък — 80 кг

БРАНИТЕЛИ:

4. Бурелли — род. 1936 г. — висок — 1.82, тежък — 76 кг
5. Бургних — род. 1939 г. — висок — 1.78, тежък — 73 кг
6. Сарти — род. 1936 г. — висок — 1.74, тежък — 72 кг

ПОЛУЗАЩИТНИЦИ:

7. Червато — род. 1929 г. — висок — 1.73, тежък — 74 кг
8. Коломбо — род. 1933 г. — висок — 1.83, тежък — 77.5 кг
9. Емоли — род. 1934 г. — висок — 1.75, тежък — 74 кг
10. Леончини — род. 1939 г. — висок — 1.74, тежък — 75 кг

НАПАДАТЕЛИ:

11. Бониперти — род. 1928 г. — висок — 1.75, тежък — 76.2 кг
12. Чарлз — род. 1931 г. — висок — 1.87, тежък — 87 кг
13. Фашети — род. 1938 г. — висок — 1.73, тежък — 70 кг
14. Лойодиче — род. 1933 г. — висок — 1.77, тежък — 72 кг
15. Николе — род. 1940 г. — висок — 1.80, тежък — 75 кг
16. Нинни — род. 1941 г. — висок — 1.66, тежък — 63 кг
17. Сивори — род. 1935 г. — висок — 1.70, тежък — 70 кг
18. Стахини — род. 1938 г. — висок — 1.70, тежък — 67 кг
19. Стиванелло — род. 1932 г. — висок — 1.74, тежък — 74 кг

Технически директор: Цезарини
Треньор: Парола
Капитан: Бониперти
Форма — бело-черна.

Един удар на Стахини — какъв ли удар е било! — е успял мрежата. Играта може да продължи само след като я закърпят...

КЛАСИРАНЕ ПО ГОДИНИ НА „ЮВЕНТУС“ — ТОРИНО

1946—47	— II място
1947—48	— II „
1948—49	— IV „
1949—50	— I „
1950—51	— III „
1951—52	— I „
1952—53	— II „
1953—54	— II „
1954—55	— VII „
1955—56	— IX „
1956—57	— IX „
1957—58	— I „
1958—59	— IV „
1959—60	— I „

ДИРИГЕНТЪТ НА ОТБОРА

Това име най-добре ще прилегне на капитана на отбора на „Ювентус“, дългогодишният национален състезател Джанпiero Бониперти. 32-годишен, той все още се смята за най-добрия нападател на Италия, който е обличал повече от 40 пъти националната фанелка.

Бониперти се отличава със своята финна техника, верен тактически поглед в играта и остър удар във вратата. В своя отбор той е най-здравата връзка между отбраната и нападението. Обикновено от него започва и всяка нападателна акция. Но конструкторските задачи не пречат любимецът на публиката Джанпiero често да разтърсва противниковата мрежа.

Специалистите смятат, че в настоящия момент Бониперти заедно с дясното крило Николе образуват една идеална двойка, в която са съчетани опита и техниката с младостта и устрема. И ако на стадиона в Торино „Ювентус“ излезе на терена без своя

капитан, поради получена травма, то сега ние ще имаме възможност да се възхищаваме на неговата изящна игра.

„ВНИМАНИЕ, СКАЧА ЧАРЛС!“

Тази фраза ще чуете често пред противниковата врата, където играе отличният ирландски футболист Джон Чарлс. Той също е един от голмайсторите на отбора. Характерното за него е, че повече от головете му са отбелязани с глава. Чарлс се откроява над всички със своята изключителна физика. Освен отличните си реализаторски качества снажният ирландец изпълнява и отлична конструкторска задача. Това добре знаят и футболистите на ЦДНА. При отбелязването и на два-

та гола в Торино, той беше пряк съавтор, като съумя точно да подаде топката с глава.

Заради неговия ръст и отличната му игра с глава, още в Ирландия на Чарлс често е бил поверяван

и поста централен защитник. Но изключителната му сила не пречи той да бъде сочен като най-коректен играч въпреки, че често го маркират по най-груб начин — понякога единствено средство на противника за предотвратяване на надвисналата опасност.

Двубоят Чарлс—Манолов ще бъде интересен за нас, а до голяма степен може би и решителен за изхода на големия двубой.

ОМАР СИВОРИ

Една от най-големите футболни звезди в Италия понастоящем е аргентинецът Омар Сивори, който играе в „Ювентус“ от 1957 г. Този нисък и набит виртуоз на кръглата топка получи своята популярност още през 1956 г., когато заедно с Анджелило и Маскио бяха образували прочутата вътрешна тройка на аргентинския национален отбор. Понастоящем той е най-добрият реализатор и голмайстор в първенството на Италия.

Както всички футболисти и Сивори има черни дни в своята кариера. Това се дължи главно на неговия горещ темперамент и необузданост. Изпаднал в нервно състояние поради честото му фаулиране, той започва да се заяжда с противниковите играчи и съдията, за което често е гонен от игрището. Дори и в настоящия момент той изтърпява наложено му наказание, което важи обаче само за срещи от вътрешното първенство.

Но когато Сивори се разиграе, той става истинско страшилище за противника. С отпусната походка и вечно смъкнати чорапи, щом овладее топката, той се понася с лекота към противниковата врата, минава сякаш слалом между бранителите и трудно може да бъде спрян. Затова и редовно го пазят по двама играчи. Но това не му пречи да събира по няколко души около себе си и в най-удобния момент да подава топката на своя съотборник. Неговата стрелба, еднакво добра и с двата крака и хладнокръвието му пред противниковата врата, му позволяват да използва и най-малките грешки и от трудни положения да бележи ефектни голове.

Дали ще прояви тези изключителни качества Сивори и тук, на стадион „Васил Левски“, до голяма степен обаче ще зависи и от неговите противници. А те също са амбициозни!

БРУНО НИКОЛЕ

24 февруари 1940 година. Тази дата се чете в паспорта на дясното крило на „Ювентус“ — Бруно Николе. Едва 16-годишен, той дебютира като централен нападател в Падова. През сезона 1956—57 година, Николе е най-опасният нападател и голмайстор в отбора си. Юношата се представи блестящо и срещу най-стабилните отбори в италианското първенство. Веднага след завършване на сезона започна така наречената „кампания покупко-продажби“. Един от най-търсените бе и Николе. Реномираните отбори „Болоня“, „Ро-

ма“, „Интер“ и „Ювентус“ си съперничеха в „наддаването“ за него. Най-изгодно беше предложението на „Ювентус“ и Николе премина в редовете на „чернобелите“. Тази сделка помогна на „Падова“ значително да закрепни разклатеното си финансово положение...

През 1958 година Николе дебютира успешно в италианския национален отбор като централен нападател. В Париж той отбеляза и двата гола срещу Франция.

Николе е извънредно пробивец нападател и еднакво точно „стреля“ и с двата крака.

☆

Напада Сивори

Турнирите на

1955/56 ГОДИНА

Полуфинали

„Реймс“ (Франция) — „Хибериан“ (Шотландия) 2:0, 1:0.

„Реал“ (Испания) — „Милан“ (Италия) 4:2, 1:2.

Финал

„Реал“ — „Реймс“ 4:3.

1956/57 ГОДИНА

Полуфинали

„Реал“ (Испания) — „М. Юнайтед“ (Англия) 3:1, 2:2.

„Фиорентина“ (Италия) — „Црвена звезда“ (Югославия) 1:0, 0:0.

Финал

„Реал“ — „Фиорентина“ 2:0.

1957/58 ГОДИНА

Полуфинали

„Реал“ (Испания) — „Вашаш“ (Будапеща) 4:0, 0:2.

„М. Юнайтед“ (Англия) — „Милан“ (Италия)

2:1, 0:4.

Финал

„Реал“ — „Милан“ 3:2.

1958/59 ГОДИНА

Полуфинали

„Реал“ (Испания) — „Атлетико“ (Испания) 2:1, 0:1, 2:1.

„Реймс“ (Франция) — „Юнгбойс“ (Швейцария) 0:1, 3:0.

Финал

„Реал“ — „Реймс“ 2:0.

1959/60 ГОДИНА

Полуфинали

„Айнтрахт“ (ГФР) — „Глазгоу Рейнджърс“ (Шотландия) 6:1, 6:3.

„Реал“ (Испания) — „Барселона“ (Испания) 3:1, 3:1.

Финал

„Реал“ — „Айнтрахт“ 7:3.

ШЕСТИЯТ ТУРНИР

Тринадесет отбора досега са се класирали за осмофиналите на шестия турнир. „Реал“ — Мадрид, „Бърнли“ — Англия, „Хамбургер спортферайн“ — ГФР и „Панатенкон“ — Гърция, бяха ошастливени от жребия, който ги изпрати направо на осмофиналите. „Малмьо“ (Швеция), „Рapid“ (Австрия), „Фредрикшад“ (Норвегия), „Реймс“ (Франция), „Барселона“ (Испания), „Юнгбойс“ (Швейцария), „Бенефика“ (Португалия) и „Аархус“ (Дания) добиха това право, побеждавайки своите противници, в срещите от предварителния кръг. Чехословашкият „Спартак“ (Храдец Кралове) пък достигна до осмофинала без игра, защото противникът му — ЧЧА (Румъния) се отказва от участие в турнира.

Заедно със срещата между ЦДНА и „Ювентус“, на 12 октомври в Будапеща ще се състои и мачът-реванш между „Дожа“ и „Црвена звезда“ (Югославия). Тези мачове ще излъчат другите два отбора, които ще продължат в осмофиналите на турнира.

Не са играни само предварителните срещи между първенците на ГДР — „Визмут“ и на Северна Ирландия — „Гленовон“. Английското правителство отказа да даде входни визи на германските футболисти, а за реванша не разреши на „Гленовон“ да отиде в ГДР. Очаква се решението на УЕФА по този мач, тъй като футболната федерация на ГДР е поискала да бъде присъден служебен резултат в полза на „Визмут“.

КОКТЕЙЛ

Коктейл е дума от неизвестен произход. С нея обикновено се назовават напитки, в които има от всичко по малко: алкохол и вода, захар и горчиви билки, спирт и различни ликьори. Навремето се смятало, че който успее да пие една глътка от този буламач, е способен да поглъща всичко друго. Днес съществуват хиляди рецепти, но рядко се свират сполучливи коктейли.

Преди да започне първенството през сезона 1957—58 година, мнозина в Италия се питаха: какъв ще излезе коктейлът на президента на „Ювентус“ — Умберто Анзелли? На баснословни суми бяха закупени едни от най-прочутите футболисти в света. За централен нападател беше осигурен гигантът от Уелс — 26-годишният Джон Чарлс, неуязвим пред противниковите враги във високите топки. Менажерите на „Ювентус“ дълго обикаляха стадионите в Южна Америка, докато се спрат на аржентинеца от италиански произход Омар Сивори — зенцернаем извор на най-разнообразния жонгльорства с кожената топка. Към тях беше прибавена и новата звезда на Италия — 17-годишният Бруно Николе. За да се опазят Сивори и Чарлс, са необходими по двама защитници за всеки един. Но и това понякога е недостатъчно. И с двама пазачи около себе си, те обикновено се освобождават с лекота и бележат голове. Като заангажира че-

тирима защитника, tandemът Сивори — Чарлс дава простор на действията на останалите нападатели на „Ювентус“ — пробивният Николе, хитрот и находчиво ляво крило Джино Стакани и капитанът на отбора Джанпiero Бониперти. Средно на всяко първенство двойката Сивори — Чарлс отбелязва над 50 гола — цифра, която не мога да достигнат петимата нападатели на десетина италиански клубове в цялото първенство.

Безспорно силата на „Ювентус“ е в нападението му, но не е за подценяване и стабилната му отбрана, в която по-голямата част са национали: Вратари са Вавасори, Романо и Матрел. Защитници — Бурелли, Сарти и Бунгих. Като полузащитници играят Емоли, Коломбо и младият Леончини.

„Ювентус“ е много известен и извън границите на Италия. В редица международни срещи той се представя отлично и има победи над едни от най-силните професионални отбори в света.

Всяка година отборът получава много покани за приятелски срещи в чужбина, но може да се каже, че на всеки десет той се отзовава само на една. „Ювентус“ държи особено много на името си. Отборът трябва да се представя винаги добре, играта му да се хареса, репутацията му на голям отбор да се запази.

ЦДНА

Вероятни състави на двата отбора

За евентуални промени следете съобщенията по радиоуредбата

Ю В Е Н Т У С